

גיליון מס' 1801 * ל"ב בתמוז תשס"ב * 12 ביולי 2002

(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

(אתר "דברי" סגור לרגל שיפוצים ואתכם הסלידה..... דוד-א)

על "דברי הכפר"

השבוע קיבלנו לתאי הדואר את גיליון דברי הכפר מס' 1800, שבנוסף למספר העגול גם קבע שיא (5 דפים) הקטן ביותר שהופיע אי פעם, כשמדד שני מכבב העלון שהוצא לכבוד 25 שנים למשק, מס' (2.7.73) 314, שמנה 54 דפים, אמנם בפורמט קטן.

ההיסטוריה של "דברי הכפר" מתחילה בדצמבר 1950, כשהופיע עלון קיר בחדר האוכל, בשם "ניב כפר הנשיא". את

הגיליון השלישי של העלון הדפיסו כבר ב"גסטטנר" וחילקו לחדרי החברים. בסך הכל הופיעו 6 עלונים בשם זה, בהפרשים של חודש.

בראשית כהונתו של מיכאל כהן ז"ל כמזכיר, הוא החליט, לקראת פסח 1952 לחדש את הוצאת העלון, וקבע את שמו:

"דברי הכפר", וזה בהופעה חודשית. במשך הזמן גדלה ההפסקה בין עלון למשנהו, עד שנדם בינואר '56, עם עלון מספר 27, ונכנס לתרדמה, כשמדי פעם לפעם מנסים חברים בודדים לחדש את הופעתו. וכך זה קרה שבמשך 11 שנים,

עד להופעתו המסודרת, הופיעו רק 46 עלונים. בין העורכים המתנדבים תמצאו את אנה ס., ישראל א., חנה ליליאן, שושי אבן פז והחתום מטה.

רק אחרי מלחמת ששת הימים תפסה המזכירה דאז, נטע אלמן יוזמה יחד עם תמר וו., וחדשה את הופעת העלון בצורה מסודרת על בסיס שבועי, הנמשכת עד היום.

צורת השער של ד"ה השתנתה במשך הזמן. רק החל ממס' (15.10.71) 224 הופיע לוגו מודפס לפי ציור של גילה מ., שהוחלף בציור אחר שלה במס' (29.11.74) 358. לקראת העלון ה-1000 הוצע מכרז ללוגו חדש, והחל ממס' 1002 (9.1.87) התחילו להשתמש בציור שנבחר, של יעלי זיו. גם לוגו זה הוחלף במס' (31.10.87) 1044 בזה שמשתמשים בו עד היום, פרי עטה של מיכל דדוש.

כידוע יש בעלון מדורים קבועים. בראש ובראשונה "מה נשמע" או בגלגולו האחרון - "פירושים מן השולחן" שהופיע לראשונה בגיליון מס' (8.10.68) 84, שאליו הצטרפו אחר כך "מזל טוב", שהופיע 3 גיליונות מאוחר יותר. החל ממס' (16.8.74) 371 יש תוספת באנגלית להורים הגרים בינינו, בשם "parents page" אסור לשכוח את המדור הקבוע של חברנו אריק א. ז"ל שאותו החל לכתוב עם כניסתו למערכת העלון, בגיליון מס' (18.6.70) 162 בשם "בינינו לבין עצמנו", והמשיך לפרסם עד שהוא נקטף בצורה אכזרית לפני שנה, אחרי שיצר 744 כתבות, בקצב של 25 בשנה.

בנוסף ל-8 העורכים שכבר הוזכרו למעלה, התחלפו חברי המערכת, ברובן חברות, לעיתים קרובות, והרשימה כוללת

(לפי סדר א"ב): אילנה ב"ח, אילן א., דוד א., דורית ב., דליה ב., רחל ג., דליה ו., יעל נ., מרב ארנברג, עדנה ק., צביה ק., צילה ב"ר, רות גלעדי, שולמית פ., שושי ק., שרה מרקוסון ושושנה שרקי. (אם שכחתי מישהו, איתו הסליחה).

בארכיון שמורים כל העלונים שפורסמו, כרוכים בספרים, והמעוניין מוזמן לבוא, לדפדף בהם ולהתרשם. כמו כן מרוכזים מאמרי "מה נשמע", "בינינו לבין עצמנו" ודפי ההורים בתיוקים נפרדים, מה שמאפשר לקרוא בהם ברציפות, דבר שהינו מרתק כי הם בעצם מזכירים בפרטי פרטים את הדברים שהם לכאורה בלתי חשובים, ומתעדים את

ה"זוטות" ואת ה"אנקדוטות" של חיי היומיום בחברה ובמשק לאורך השנים. לא הזכרתי שהעלון משמש במה להתבטאויות של החברים, שיכולים לכתוב, לבקר, לרטון ולהתווכח כאוות נפשם מעל דפיו.

יצחק עדר

דבר העורכת

- השבוע קיבלתי מספר טלפונים בהולים לביתי, תוהים, ושואלים.
- שושנה, למה מזמינים את צוות "דברי הכפר" להנהלה?
- את מי?!
- כתוב כאן בדפי מידע, שצוות דברי יוזמן להנהלה'.
- לא לקחתי דואר עדיין. גם לא קיבלתי שום פתק הזמנה.
- מה רוצים לעשות?
- אף אחד לא אמר לי כלום בנושא. אז, אין לי מושג במה המדובר.
- מי זה הצוות?
- גם את זה אני לא יודעת. אבל יש לי לפחות זמן לחשוב על זה.
- אולי יפרטו בהזמנה.....

מי לא מסכים איתי שזו דרך קצת משונה, לקרוא שאתה מוזמן להנהלה כלשהי, ואתה לא יודע על זה? שיקום.

- מה שלי קצת איכפת וכואב, שאף אחד - גם השנה לא כתב משהו בעלון לחג המשק.
- בשנה שעברה - היות ולא נכתב דבר החלטתי ליצור עלון חגיגי.
- וקישטתי ונתתי קצת עבר, הווה, ומילים על עתיד לא ברור.
- השנה - פשוט החלטתי לחכות.....
- העלון הוא של כולנו.
- העלון הוא הביטאון שלנו - כמו שאני מבינה ורואה את הדברים.
- והוא נראה כמו שהוא נראה.
- יצחק עדר הוכיח שאיכפת לו.
- עוד מישהו?!

שושנה שרקי

ברכת מזל טוב חמה שלוחה מאיתנו
לאבישי ואריאל פרלסון
שאימצו לחיקם האוהב
את ג'וסי עמליה בת השלוש וחצי
שהפכה אותם להיות להורים מאושרים
- היה בטח כדאי לחכות.

שפע ברכות ורוב נחת
לרגי' וג'ייסון על הנכדה הנוספת.
בראות ואושר לכולכם במשפחה המורחבת מבית כפר-הנשיא..

ימי הולדת

14/7 ריבה בן נתן
 ריימונד גוטר
 הרולד וואלך

15/7 אריאל סינה

משה גרשמן
דניאל גליק (נכד)

16/7 רותי מרכס
זיו נוי

17/7 צילה בן רשף

18/7 ג'וליה ניצן
אירית בן חיים
מריון גרשמן
לביא בן צבי (נכד)
ניצן ליפשיץ (נכדה עדר)

19/7 נועז בן חיים (נכד)
דורון כהן

20/7 אוסי אדלשטיין
סהר בן חיים (נכדה)
לירז זיו (נכדה אלמן)

ימי נישואין

14/7 דליה ורוי בוסקילה
16/7 יעל ואדי נמנוב
18/7 עליזה וקווין דויל
19/7 ג'נט ולוי גניסלב

פרורים

החופש הגדול הגיע ואתו שפע הפעילויות של הילדים ובני הנוער. להלן מקבץ קצר:

נערים נעורו וירדו לכנרת לפעילות שכללה שייט "בננות" אבובים, ו"לילה לא שקט..." החבר'ה חזרו עייפים אך מרוצים.

התלתן הצעיר תחת עיניהן הפקוחות והדואגות של דנה נעמה וגם גלי שהצטרפה משתתף בקייטנה משותפת למספר קיבוצים בנחל באיילת השחר. התגובות עד כה במילה אחת - נפלא!

התלתן הבוגר לעומת זאת נסעו לרמת הגולן לקטיף עצמי שבסיומו זלילה של אוכמניות. כמו כן כללה הגיחה טיול במעיין ממנו לוקחים את המים לטובת "מי-עדן".

שוב הנעורים - נעורו נסעו לטיול לחצבני כ"ת'צופר" על עבודתם ההתנדבותית בניקוי "הבוסתן של גיא". חלקם הלכו בנחל, חלקם שחו, חלקם עשו body rafting בהדרכתו של איציק שכרגע עובד כמדריך בקייטנה של המרכז לחינוך יהודי בקרית שמונה, הכולל פעילות נפרדת (לא עלינו) של בנים ובנות...

תודה רבה מאוד, לאילן מדינה מדריך נעורו+נעורים שתרם מקרר גדול לבריכה. וכאן גם נאמר שתרומות נוספות, כמובן תתקבלנה בשמחה.

ילדי גן שקד הלכו לפארק ונתקלו עם נחיל דבורים לא ידידותי שהתנפל עליהן. כמעט כל הילדים נעקצו מסי פעמים, כאשר "ילד יקר" אחד "זכה" בלא פחות מ-30 עקיצות. פחד אלוהים.

מבצע אימוץ החיילים הבודדים יוצא אל הדרך. אבלין מוסרת שהסנוניות הראשונות כבר הגיעו: תהילה מפלורידה המאומצת על ידי משפחת גלוק. מיכאל משוודיה המאומץ על ידי משפחת אב. ג'רמי מקנדה המאומץ על ידי שר קסדן. סינגל מהודו המאומץ על ידי משפחת פלמה. לקרלוס מקולומביה וליעקב מיוגוסלביה עדיין לא נמצאו משפחות מאמצות. צפויים להגיע עוד חיילים ובהחלט זקוקים לעוד משפחות. מי מוכן להרים את הכפפה.

ארבעה טווסים, שרידים של משק הילדים המפואר עדיין משוטטים חופשים ומרעישים כדרכם. האין שום דרך להשיב עטרה לישנה.

דוד תלם בביקור מולדת.

רז מעיין ויובל ג'קסון שומרים על המולדת במדים מתוקף צ 8. שיחזרו בשלום.

ההכנות לחגיגת בר המצווה של כיתת ברוש נכנסות להילוך גבוה. ילדי הכיתה, ליבנה אגם, נמרוד דדוש שני שובל כבר נצאים בחזרות תחת עינה הפקוחה של אביטל ומחכים להגעתה מארה"ב של שקד פרנק. שיהיה בהצלחה ובמזל טוב.

קורין מוסרת שהמיתון מורגש לצערנו היטב. בתפוסת חדרי האירוח. ימי כיף שהיו מאורגנים על ידי וועדי עובדים שונים, כמעט ולא מתקיימים. זה הזמן לעשות מאמץ ולקבל בסבר פנים יפות את אלה שבכל זאת מגיעים...

ארבעה עשר מי יודע? לא לא נוסף בית נוסף לשיר המסורתי מההגדה של פסח, אבל מי שרוצה פרטים יוכל לקבל אצל דורית ויעל נמנוב. בינתיים שיהיה לכולם המשך קיץ מהנה שקט ובטוח. שבת שלום מכל השבט המורחב - ראה האייטם הקודם.

הרוזנקרנצים

שדור אקטואליה 5/7/02

מאת: **אריה וולפין**

הו-הה מי זה בא ראש הממשלה הבא

בועידת מפלגת העבודה מלפני חמש שנים, כמו היום, קבוצות מאורגנות בקהל דקלמו את המנטרה הזאת כאשר צעד

מועמדה הנבחר של המפלגה לראשות הממשלה, אל במת הנואמים. אז היה זה אהוד ברק, שתלו בו הרבה תקוות לעתיד, כאשר ברקע שלטון נתניהו. הידוע לשמצה, עקב המצב העגום אליו הוביל את המדינה.

אז כל מועמד אלטרנטיבי נהנה ממעמד של משיח בפותנציה, לפחות. ומכיוון שהוא משיח הוא לא עומד למבחן, כי תכונותיו מובנות מאליהן, וכל מי שיחליף את נתניהו רק יוכל להיות בעל התכונות האלה.

המציאות היום אחרת לגמרי. פואד בן אליעזר לא יכול להיות משיח, כי הוא שותף במחדלי השלטון כשר הביטחון בממשלת האחדות הלאומית בראשותו של אריק שרון. הוא כבר בעיצומה של עמידה במבחן.

כציר ב-2- ועידות מפלגת העבודה, הייתי עד למטמורפוזת שמפלגת העבודה עברה בחמש השנים האחרונות. אז היא

הייתה מאוחדת בהצגתה של אלטרנטיבה ברורה - שלום כערך אסטרטגי עם אופק מדיני וכלכלי ברור אשר מחייב

ויתורים טריטוריאליים משמעותיים, על פי מורשת רבין, מול התרחבות ההתנחלויות בשטחים ככורח אידיולוגי ואינטרסנטי של שלטון נתניהו, שפעל לבטל את ההישגים שרבין ז"ל הציג בארבע שנות כהונתו.

אז דיברו לראשונה בגלוי על הצורך לפנות התנחלויות בודדות, והרעיון קיבל לגיטימציה בציבור. זאת הייתה קריאת תגר לממשלת הליכוד של נתניהו, והבשורה ההיסטורית היתה שהציבור קנה את הרעיון בגדול בבחירות ב-1999 עם הבחור של אהוד ברק כראש הממשלה.

הצבע חזר ללחיים של מפלגת העבודה, ולמחרת הבחירות שררה אופוריה!

אך כגודל הצפייה כך היה גודל האכזבה.

בראיה היסטורית, מסתבר שתכנית השלום של אהוד ברק היתה מונולוג ולא דיאלוג עם הפלסטינאים. הם חשבו אחרת.

דחיית הפלסטינאים את תכנית קמפ דייויד, המשקפת את מצע מפלגת העבודה, שהעניקה להם מדינה על תשעים אחוז

מהשטחים לצד מדינת ישראל, וכלל גם פתרון לבעיית ירושלים, הכניסה את מפלגת העבודה, ומי שעמד בראשה, לסחרור, שהוביל להתרסקות. דרישתם של הפלסטינאים ל"זכות

השיבה" כתנאי לכל הסדר אתם ו"האינטיפאדה" שהתפרצה בעקבותיה, העמידו בספק רב את הנכונות של ערפאת

והרשות שלו להשלמה עם קיום המדינה היהודית בכלל. והיום אנו יודעים זאת בברור.

השבוע חזרתי כציר לוועידת מפלגת העבודה, כחמש שנים לאחר האופוריה והאחדות שהופגנה בוועידה הקודמת. הנוף האנושי השתנה. מנהיגים מובילים בזמנם, בלטו בהעדרם כי פרשו - אלי גולדשמיט, חגי מרום ועוזי

בר-עם ביניהם. החברים הבודדים שהכרתי מתקופות קודמות של פעילות נראו יותר זקנים ומחוסרי עניין.

תרבות הדיון באולם הזכירה לי את הימים הטובים של מרכזי המפלגה היריבה עם חטיפת מיקרופונים, צעקות, בוז וקריאות פו-אד, פו-אד במשקל בי-בי, בי-בי על ידי אספסוף שהוייס לצורך כך.

גם הרטוריקה בין הניצים, פואד ורמון, הזכירה את תרבות הדיבור אצל אותה המפלגה היריבה בתקופה קודמת.

כולם עכשיו תמימי דעים עם הליכוד שערפאת איננו עוד פרטנר לשלום ושהמבצעים הצבאיים בשטחי A מוצדקים עד אשר הטרור יפסק.

ההבדל בין פואד לרמון הוא שפואד רואה את גדר ההפרדה כגדר ביטחונית, כאשר צה"ל יפגין נוכחות בשני צדדיה, וההתנחלויות תשארנה על כנן, לפחות עד שיהיה הסדר מדיני עם הפלסטינאים. מצע תואם אריק. לעומת זאת,

רמון רואה את גדר ההפרדה כגדר מדינית לאורך הקו הירוק כשישראל נסוגה מהשטחים בפעולה חד-צדדית - הם שם

ואנחנו פה, נוסח היציאה מלבנו. רמון דורש לפרוש מיד מהקואליציה כדי לגבש זהות נפרדת לפני הבחירות ופואד מתנגד לכך בטענה שהממשלה בלי העבודה תקצין ימינה ותסכן את כלנו. פואד ניצח בגדול.

הבעיה היא שלפי סקרי דעת הקהל היום, אין למפלגת העבודה בראשותו של פואד שום סיכוי לזכות בבחירות הבאות, אך לפי אותם הסקרים יש סיכוי למפלגה בראשותו של רמון לזכות בבחירות.

פואד זכה בוועידה, רמון אולי יזכה בקרב הבוחרים.

מה היה לנו בוועידה, אם כן? לא מעט בלבול. ומה לא היה לנו בוועידה? למרות שאהוד היה שם, חסר היה ברק בוועידה. ומה שבוודאי לא ראינו בוועידה, לא ראינו את ראש הממשלה הבא.

ספורי ג'ינאן - הסוף

כששאלתי במשרד התיירות הממשלתי איפה אוכל לתפוס את האוטובוס לנמל התעופה, לא התרגשתי מזה שאף אחד שם לא

ידע לדבר אנגלית. בדרכים שפיתחתי במשך השנה, הוצאתי את המידע הדרוש - 10 דקות הליכה בכיוון "זה".

אך למחרת היום, בשבע בבוקר, הסתבר שלא דובים ולא יער. נזכרתי בזה שבסין נחשב לבלתי נימוסי להגיד "אני לא יכול לעזור לך" ושמרתי על קור רוח. הרי יש לי מספיק זמן לברר. הצלחתי, למרות הכישלון שלי, ללמוד סינית, להפנים את המשפט "איפה האוטובוס לנמל התעופה?" והשתמשתי בו. מובן שהתברר לי מחדש שלא מספיקות המילים כאשר הן בלי האינטונציה הנכונה, אם כי הייתי חושב שלא יכולה להיות דו-משמעות במשפט, מפי איש זר הנושא תיקים עמוסים שאומר FEIJICHANG GONGGONGQICHE ZAI NAR ?

ובכל זאת אחד שלח אותי ימינה, שני שלח אותי שמאלה והשלישי אמר לי ישר קדימה, ובכל מקרה עשר דקות הליכה הוכיחו שלא נכון הדבר. לקח לי שעה תמימה למצוא את האוטובוס.

בנמל התעופה הוצאתי את המזוודות הכבדות שלי מאיחסון וניגשתי לשלם את המס. התברר שהוצאתי את הכסף הסיני

שלי ביתר ביעילות: חסרו לי רק כמה פרוטות. הפקידה באדיבות נתנה לי את התלוש גם ככה, אבל היה זה רגע לעצור נשימה. הלאה ל CHECK IN שם נאמר לי שאיחרתי את המועד ברבע שעה.

דחילק, המטוס לא ימריא לעוד חצי שעה. לא משנה: השער סגור. אלוהים, עבור יהושע עצרת את השמש בגבעון, למה כיבית אותה עבורי? ישבתי על המאזניים, עם ראש על הברכיים, בו בזמן שהפקידים המשיכו לקפל את הציוד שלהם.

באשנב של אייר פראנס לא הסכימו לשנות את הדין, אך נתנו לי כרטיס חדש לטיסה של יום המחרת. הרשיתי לעצמי לפלוט משפט גנאי, הס למדי: "אתם לא נחמדים!"]

איזה הונגרי שפגשתי בבייג'ינג יומיים לפני כן הזהיר אותי שתלוש המס תקף רק ליום המכירה ומיהרתי לפדות אותו. ניחם אותי מעט שיצאתי מהעסק עם רוח. בשלב זה יותר חשוב לשלוח E.MAIL הביתה שלא ייסעו לקבל את פני באמצע הלילה הלא נכון. בכל נמל התעופה הענקי הזה, לא מצאתי לי מקום ממנו אפשרי הדבר, עד שכעבור שעה וחצי גיליתי את המשרד המוסתר היטב של אייר פראנס ופקיד אדיב נתן לי להשתמש (במחשב) באתר הפרטי שלו.

בלב קל (יחסית) התמודדתי עם העובדה שאצטרך לבלות את היממה הבאה בנמל התעופה - או לחזור לבייג'ינג אם כל

המזוודות ולמצוא בית מלון ולהתחיל מחדש למחרת היום. בסביבות אחת עשרה וחצי משכתי כסף בעזרת כרטיס אשראי (איזה לוקסוס - בג'ינג'ינג לא מכירים כרטיסי אשראי כלל וכלל) ושמתי פת לחם ראשונה לפה באותו היום. עמוק עמקי נמל התעופה גיליתי מקום שמשכיר חדרים למנוחה לפי שעות, כמו בבית בוש - יקר, אבל מה לעשות? שם ישנתי בלילה במקום בכסא באולם הסואן.

הטיסה לפריס עברה בשלום, אם זה הביטוי הנכון לעשר ורבע שעות ללא סיגריה; ואחרי כמה קילומטרים של פרוזדורים זהים מצאתי את הטיסה לרומא. שכחתי להסביר לכם שחברת התעופה בה הייתי אמור לטוס, אלאיטליה, הפסיקה את טיסותיה לסין באוקטובר אשתקד, והעבירה אותי לאייר פראנס, שלא טסה לאיטליה למען הקשר לישראל -

לכן עלי להגיע לרומא דרך פאריס. גם זה לא היה פשוט, אבל אני לא רוצה להטריד אתכם בסיפורים מסמרי שיער. בכל אופן, הגעתי לרומא בשלום וחיכיתי רק שלוש שעות לטיסה לישראל. רק מה, עשינו נחיתת ביניים בלרנקה במשך שעה קלה, כנראה להעלות על המטוס צוות חדש בעל עוז ללון בישראל. מצד שני, אלאיטליה היא החברה היחידה שמגישה קפה אמיתי בטיסה: צריך לראות את הדברים בפרופורציה הנכונה.

בשעה - 03:30 נחתנו בבן-גוריון. עליה (תרתי שמע) וקוק בה - אני הגעתי אבל המזוודה שלי לא הגיעה, בדיחה אחרונה של אליל האסונות שהחזיק אותי בידיו במשך יומיים.

אה, דובי חתני שלי, כמה טוב לראות אותך, כמה יפה מראיךם

ה'ורה' נאי - כפר הנשיא - ישראל.

הפעם בשפת המקור.

יזכור

ח' באב תשכ"ח (1968) מר יוסף וולפין.
 ח' באב תשמ"ז (1987) גב' ג'יין אנגלסברג.
 ח' באב תשס"א (2001) אריק ארנברג.
 י"א באב תשנ"ב (1992) גב' בלאנש גילמור.

חדשות (אחרונות) מהחזית.... במילנו

הפעולה של ששת הדוגמניות בדירה המפוארת בבירת האופנה מסתיימת עכשיו אחרי שישה שבועות, והדוגמניות הנישואות עדיין אורזות את המזוודות ומתפזרות בהדרגה. יערה איסטון החזיקה מעמד עד הסוף, יחד עם בחורה אחת מה"מייסדות" והיא מתכוננת לחזור ארצה בתחילת השבוע הבא.

ההצבעה לדוגמניות המועדפת ממשיכה בינתיים וההחלטה הסופית לגבי המנצחת תיפול רק בחודש אוגוסט לכן יערה זקוקה עדיין לקולותיכם. כנראה אין הגבלה למספר הפעמים שכל אחד יכול להצביע והכנסת שמך (לא חייב להיות בדיוק שמך הנכון!) נדרש להכניס את שימך רק פעם אחת. לכן אני מבקש בכל לשון הבקשה לתמוך בבת-משקנו.

כדי להצביע יש להכנס לאתר
 ftv.com
 model flat ללחץ על:
 vote for a model ואחר-כך על:

פשוט מאוד - במקרה של בעיות נא ליצור איתי קשר.....ולהצלחה ותודה מראש.

אלן איסטון

(חסרה כתבה שהועברה בפורמט של תמונה. לא עובר כאן. - דוד)

"A bird does not sing because it has an answer -- it sings because it has a song"

"**Digi Divrei**" - Divrei, digital version
<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei
issues
(User: "**khtalk**" password: "**mansura**")
<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page
<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people
smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט.
כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!
